

הַרְצִים לְהַר הַמֶּלֶךְ

“...מֶלֶךְ שֶׁחֲשַׁק לְבַחֵר לְעֶצְמוֹ, כֹּל אוֹהֲבֵיו הִנָּאֲמָנִים לוֹ בְּיוֹתֵר שֶׁבְּמִדְיָנָה, נָתַן צֹ גְלוּי שְׁכַל הַרוּצָה יָבוא לְעֶסוֹק בְּעִבּוּדוֹת שֶׁבְּהִיכְלוֹ. אָבֵל הָעֵמִיד שׁוֹמְרִים רַבִּים עַל פְּתָחוֹ וּבְכָל הַדְּרָכִים הַמּוֹבִילִים לְהִיכְלוֹ, לְהִטְעוֹת בְּעוֹרְמָה אֵת כָּל הַמְּתַקְרָבִים וּלְהַדִּיחֵם מִהַדָּרֶךְ. וְרַק הַגִּיבּוֹרִים אֲשֶׁר מִידַת סִבְלָנוּתָם עֲמָדָה לָהֶם, הֵם נִיֶּצְחוּ אֵת הַשׁוֹמְרִים וּפְתָחוּ הַפֶּתַח, וְזָכוּ תִיכֵף לְקַבֵּל פְּנֵי הַמֶּלֶךְ, שְׁמִינָה כֹּל אֶחָד עַל מְשִׁמְרָתוֹ הַמְּתַאֲיָמָה לוֹ...”

(משל מכתבי בעל הסולם)

